

UNIKORNIS MENTŐCSAPAT

SZÖRNYECSKE A HÁTIZSÁKBAN

ADAM GIDWITZ

ILLUSZTRÁCIÓ: HATEM ALY

Delfin
KÖNYVEK

Unikornisok márpedig nagyon is léteznek. És sellők és sárkányok és még más különleges lények is. De ezek veszélyben vannak, ellenfeleik erősek és kegyetlenek. Hogy megóvjuk a mítoszok és legendák lényeit, létrejött az Unikornismentők titkos csoportja.

Szeretnél segíteni nekünk? Hajlandó lennél kockára tenni az életedet, hogy megóvd a világ legkülönlegesebb teremtményeit?

Nagyon remélem, mert a teremtményeknek szükségük van rád!

NEW JERSEY LEGSÖTÉTEBB FENYVESEIBEN EGY LEGENDÁS SZÖRNYETEG REJTŐZKÖDIK, AMI VAD ÉS ÉHES – ÉS MEGSZÁLLOTTAN IMÁDJA A LUFIKAT.

Elliot nem túl boldog új iskolájában töltött első napján.

Az osztályával kirándulni mennek a Kopár Fenyves félelmetes erdőibe. A túrát a furcsa és mogorva Fauna professzor vezeti. Ráadásul senki nem áll szóba vele, csak egy Uchenna nevű lány, aki nem riad vissza semmilyen veszélytől. Amikor az erdőben a két gyerek lemarad a többiektől, egy olyan különleges teremtményre bukkannak, amelyet még soha életükben nem láttak. Ez a felfedezés azonban nem maradhat titokban, mert a kék szörnyecske követi őket... egészen hazáig. Csak egyetlen ember van, aki segíthet nekik: a titokzatos Fauna professzor.

ADAM GIDWITZ

UNIKORNIS MENTŐŐCSAPAT

SZÖRNYECSKE A HÁTIZSÁKBAN

— részlet —

Legalábbis azt hiszem.

De sárkányok valóban léteznek. Láttam őket. És *chupacabrák* is léteznek. Meg a *sasquatchok*. És sellők is, habár ők nem azok, aminek gondolják őket.

De térjünk vissza az unikornisokhoz! Amikor én, Mito Fauna professzor még fiatal voltam, Peruban éltem egy viszonylag sík, dimbes-dombos vidéken. A városban egy nap felröppent a hír, hogy magasan a hegyekben egy unikornis veszélyben van. A hír hallatán azonnal megalapítottam az Unikornismentő csapatot – aminek mellesleg én voltam az egyetlen tagja –, és felkerekedtem, hogy megmentsem az unikornist. Miután végre rábukkantam, rájöttem, hogy nem is unikornissal állok szemben, hanem egy úgynevezett *qarqachával*, amely az Andokban található legendás kétfejű láma. Egy kissé csalódott voltam, de azért megmentettem az állatot. Ez csak természetes.

Ma, sok-sok évvel később az Unikornismentő csapatnak már világszerte vannak tagjai. Küldetésünk célja, hogy védelmezzük a mítoszok és legendák teremtményeit, beleértve az unikornisokat is

- már ha valaha is találunk egyet. Bár én biztosra veszem, hogy találunk...

Ellenfeleink azonban erősek és könyörtelenek, ezért folyamatos segítségre van szükségünk. Olyanok segítségére, akik bátrak és kíváncsiak, meg kedvesek és bátrak. (Igen, a bátor szót kétszer használtam. Mert ez fontos.)

Szeretnél segíteni nekünk? Hajlandó lennél kockára tenni a saját életedet, csak hogy megóvd a világ mitológiai teremtményeit?

Szeretnél csatlakozni az Unikornismentő csapathoz?

Nagyon remélem, mert a teremtményeknek szükségük van rád!

Defende Fabulosa! Protege Mythical!

Prof. Mito Fauna

Dr. Mito Fauna professzor, állatorvos, tanár stb.

1. FEJEZET

Elliot Eisner megállt a busz elejében, és végignézett az üléseken. Minden hely foglalt volt. A gyerekek rosszallón pillantottak rá.

Elliot legalábbis úgy látta, mintha dühösen néznék, elvégre ő volt az új fiú, aki most kezdett el ide járni, három héttel az iskolakezdés után. *Mégis ki jön át egy másik iskolába három héttel az évnyitó után?* – gondolta magában. *Három hét! Addigra már mindenkinek van barátja, hiszen az iskolaév gyakorlatilag véget ért!* Elliotban felmerült, hogy megfordul, és leszáll a buszról, majd hazagyalogol az új otthonáig, ahol az anyukája és a nagymamája éppen a dobozokat

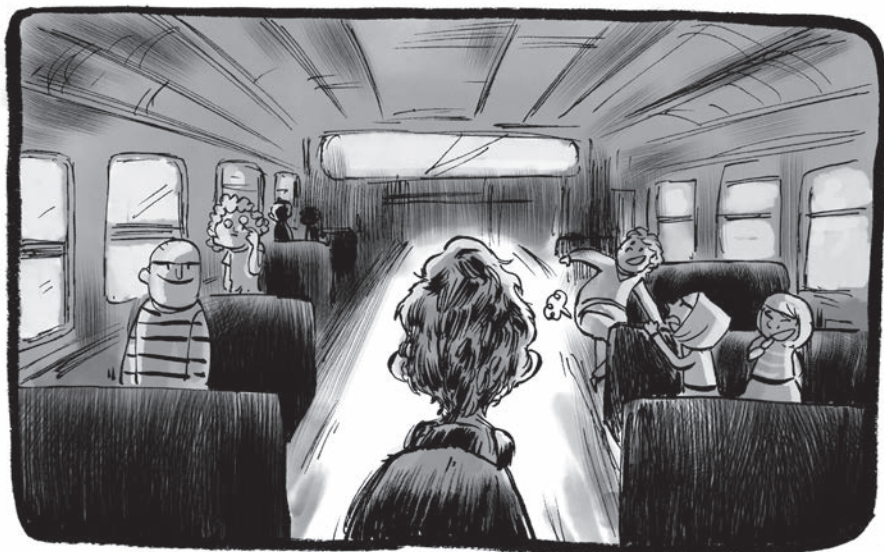
pakolták ki, de inkább elvetette a gondolatot. Azzal csak még jobban elrontana mindent, mert holnap, amikor úgyis vissza kell majd mennie a suliba, ő lesz az a fiú, aki meghátrált, és az első napján hazaszaladt. És ez nem túl jó első benyomás...

De a legrosszabb az egészben az volt, hogy az osztály aznap pont kirándulni ment. Az első iskolában töltött napján. Ennek nem így kellett volna történnie. Elliot erre nem volt felkészülve.

A kisfiú felsóhajtott, aztán lassan elindult a széksorok között. Talán hátul még maradt néhány üres hely... A gyerekek mind őt bámulták, úgyhogy lehajtott fejjel ment tovább. *Biztos valami fura alaknak néznek.*

De ez nem így volt. Elliot nem volt fura srác. Egy teljesen normális kisfiú volt dús, göndör barna hajjal. Bár egy kicsit talán sápatag volt, és túlságosan sovány. De amúgy egész normális. Elliot azonban nem érezte magát normálisnak, főleg nem így, az első iskolában töltött napján, amikor egy olyan kiránduláson kellett részt vennie, amire nem készült, ráadásul olyan gyerekekkel körülvéve, akiket nem is ismert.

A busz hátuljában végül akadt néhány üres hely.

Az egyik egy nagydarab fiú mellett, akinek bo-
rotvált feje volt. A srác rámosolygott Elliotra, aztán
pukizott egy nagyot. *Na, oda biztos, hogy nem ülök* –
gondolta a fiú.

Maradt még hely egy lány mellett is, aki úgy túrta
az orrát, mintha keresett volna benne valamit. Az-
tán meg is találta. Hát oda sem fog ülni, az tuti.

Végül az utolsó sorban Elliot megpillantott egy
helyet egy lány mellett, aki pont úgy nézett ki, mint
egy punk-rock zenekar énekese. Szürke farmerdzse-
kit viselt, szürke farmert és piros csíkos topot, fekete
haja kuszán kunkorodott a fején mindenfelé. A lány

előre-hátra dülöngélt, miközben zenét hallgatott. Csakhogy nem volt a fülén fülhallgató.

Punk-rock Beethoven – gondolta Elliot. *Ez a csaj azt hiszi magáról, hogy ő a punk-rock Beethoven. De ő legalább nem kutat az orrában kincsek után, és nem trombitál a fenekével.*

Elliot leült a lány mellé, aki erre azonnal abba hagyta a ringatózást.

– Szia! – köszönt rá a fiúra. – Uchenna vagyok.

– Én pedig Elliot. Még új vagyok itt. – *Ez nyilvánvaló* – kiáltott magára némán Elliot. *Ne mondj olyat, ami nyilvánvaló.* – Ez az első napom. – *Ezt is mindenki tudja!* – Habár már három hete elkezdődött az iskola. – *De miért mondasz olyat, amit már mindenki tud?*

– Tavaly én is új voltam – felelte Uchenna. – Karácsonykor jöttem át ebbe a suliba.

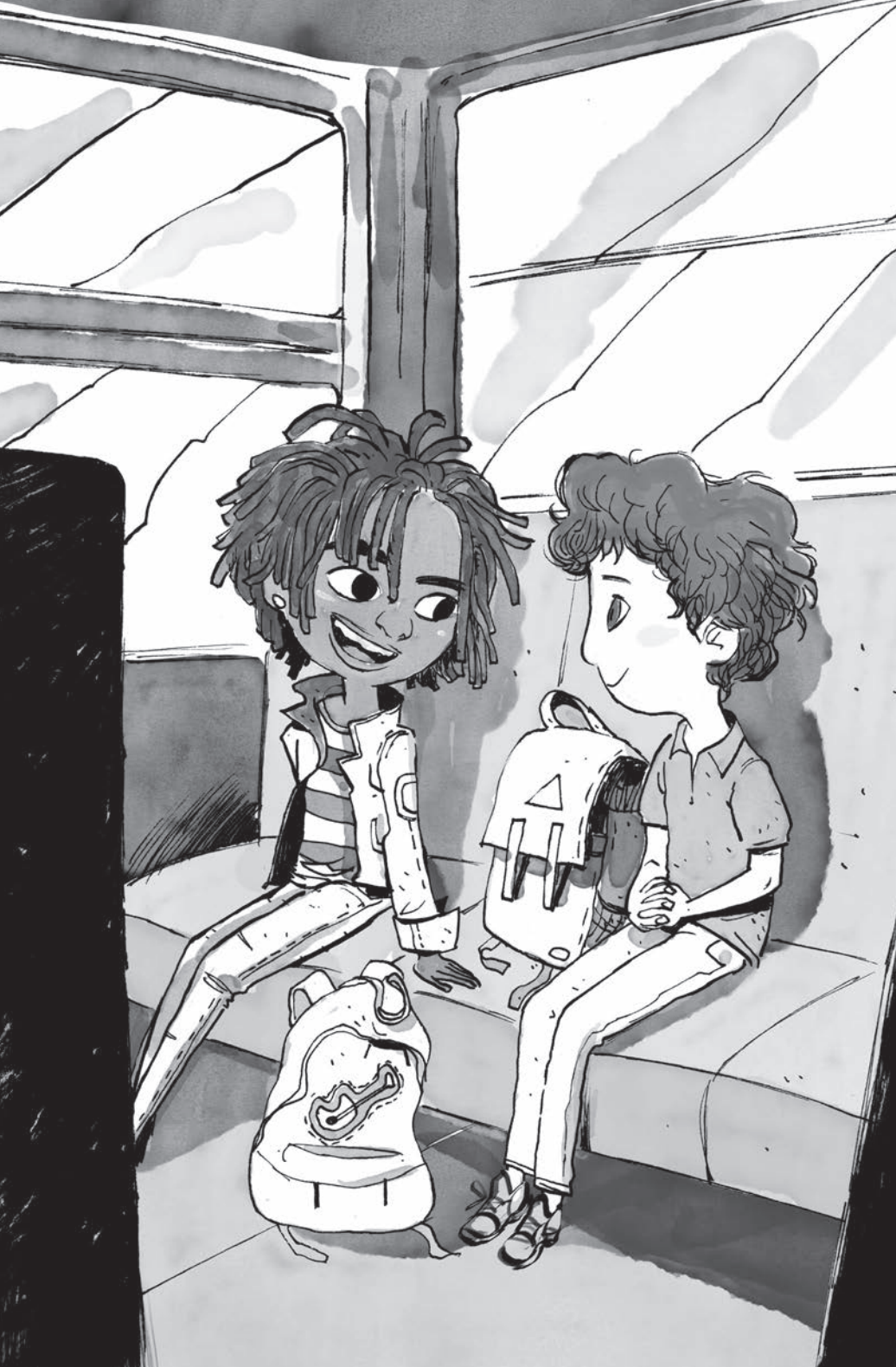
Látod, tényleg tudta... de várjunk csak, micsoda?

– Azt hittem, én vagyok az egyetlen olyan méretetlenül szerencsétlen valaki, akit az év közepén kényszerítenek suliváltásra – folytatta Elliot.

Uchenna hátravetett fejjel nevetni kezdett.

– Hát, nem – mondta. – Most már ketten vagyunk.

Így történt, hogy Elliot Eisner és Uchenna Deveraux barátok lettek.

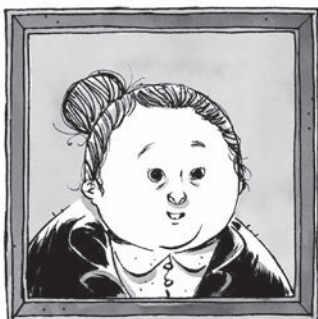

2. FEJEZET

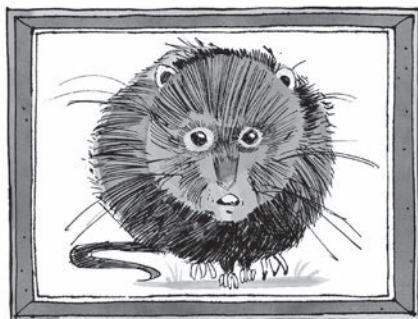
Akísérő tanárnót Miss Vole-nak hívták. Elliot szeretett állatokról szóló könyveket olvasni – ez volt az egyik hobbija –, tehát tudta, hogy a „vole” szó angolul valami rágcsálófélét jelent. Hasonló az egérhez, csak kisebb a szeme, és ducibb a teste. Ahogy Miss Vole felállt a helyéről a busz elejében, Elliot odahajolt Uchennához, és a fülébe súgta:

- Nem fura, hogy pont úgy néz ki, ahogy hívják? Uchenna elmosolyodott.
- Én is folyton ezen gondolkodom. Miss Vole megköszönte a torkát.

– Figyeljetek, gyerekek! – kezdte. Úgy beszélt hozzájuk, mintha ovisok lennének. A szemeit kiguvasztotta, a hangja pedig olyan magasan csengett, hogy már szinte csak a kutyák hallhatták a mondanivalóját. – Szeretném, ha mindenki nagyon jól viselkedne! – *Nagyon jól*, mint az engedelmes kutyák. – Többek között azért, mert a mai kirándulásra egy különleges vendégünk érkezett.

MISS VOLE

VOLE

Uchenna a fülébe dugta két ujját, nehogy szétszakadjon a dobhártyája. Elliot vigyorgott, és ugyanígy tett.

Miss Vole folytatta.

– Az illető neve Fauna professzor. Ugye mindenki tudja mondani a professzor úr nevét?

– Miért ne tudnánk kimondani? – suttogta Elliot.

Uchenna megint vihogott, kezét a szájára szorítva próbálta elfojtani a nevetést.

- Fauna professzor - ismételték hangosan a gyerekek.

Abban a pillanatban fellépett a buszra a professzor, és hirtelen olyan érzése támadt mindenkinek, mintha az egész osztályra egy hatalmas árnyék borult volna. Uchenna rögtön abbahagyta a nevetést, Elliot pedig szorosán megmarkolta a sötétzöld műbőr kartámlát.

A professzor magas volt, vastag szakálla félig fekete, félig szürke. A haja az égnek állt, mintha áramot vezettek volna bele. Viseltes, megkopott tweed zakót vett fel bőrcipővel, amely egykor talán divatos lehetett – nagyon-nagyon rég.

– Buenos días, mis amigos! – szólalt meg a tanár spanyolul.

A hangja ahhoz hasonlított a legjobban, mint amikor egy turmixgépbe kavicsokat raknak.

Uchenna közelebb hajolt Elliothoz. Időközben abbahagyta a mosolygást.

– Ez az alak társadalomismeretet tanít nálunk. Mindenki utálja, és retteg tőle. Állítólag totálisan elrugaszkodott a valóságtól.

– Szerinted veszélyes? – tűnődött Elliot.

Nem kedvelte a veszélyes dolgokat, kivéve a veszélyes állatokat, de őket is csak akkor, amikor olvasott róluk.

Uchenna vállat vont.

– Talán.

– Szép jó reggelt mindenkinek! – folytatta Fauna professzor, erősen pörgetve az „r” betűt. – Az én nevem Mito Fauna. De szólíthattok Fauna professzor-

nak vagy doktor Faunának vagy akár doktor Doktor Faunának is. Állatorvosi diplomával is rendelkezem, a ritka, nagy testű fajok a szakterületem. Emellett a filozófiatudomány doktora is vagyok, globális mitológia szakvizsgával. Németországban „Herr Doktor Doktor” Professzor a megszólításom, de nektek nem muszáj ezt használni, mert túl hosszú, és ráadásul elég bután is hangzik. Meg aztán nem is vagyok német. Peruból származom. Értitek, ugye?

– Nem – vágta rá egyszerre az összes gyerek.

– Remek – felelte a professzor, mint aki meg sem hallotta a választ. – Miss Vole arra kért engem, hogy én legyek az idegenvezető ezen a kiránduláson. Az úti célunk a Kopár Fenyves, amely New Jerseyben található. És most figyeljete jól rám!

A gyerekek bólintottak.

– Mindenki azt csinálja majd, amit mondok.

Megint bólintottak.

– Ha nem, akkor MEGHALTOK!

Erre minden gyerek ijedten kihúzta magát az ülésben.

– Nem azért, mert meg foglak ölni titeket – tette hozzá Fauna professzor –, hanem mert a Kopár

Fenyvesben rengeteg veszélyes dolog van. Éppen ezért arra kérlek benneteket, hogy legyetek óvatosak, és mindent csináljatok úgy, ahogy én mondom!

Senki nem szólt egy szót sem, de mindenki elhatározta magában, hogy azt teszik, amit ez a rettegett tanár mond nekik.